

సీపీతో ఫానెలో మాట్లాడుతున్న జీఎస్స్కెటర్ రుద్రకు తన క్యాబిన్ బయట ఏదో వాగ్గుడం జరుగుతున్న ట్లు లీలగా అనిపిస్తున్నది. దీంతో ఫానె సంభాషణ ముగియగానే బయటకొచ్చి చూశాడు. 25-28 ఏండ్ర వ్యక్తి హాడ్ కానిస్టేబుల్ రామస్వామితో ఏదో వాదిస్తున్నాడు. ఖపయమేంటి? అడిగాడు రుద్ర. ‘సార్.. ఎవరో అమమ్మాయి చనిపోయినట్లు ఇతను చెప్పునాడు. విపయమేం టని ఆరా తీర్మామంటి, తనను జైల్లో నేయిరు కదా! అంటూ ఏదోదో మాట్లాడుతున్నాడు’ విసుగ్గా చెప్పేడు రామస్వామి. తన క్యాబిన్లోకి పంపించమని స్నిగ్ధ చేశాడు రుద్ర. సదరు వ్యక్తితో పాటు రామస్వామి కూడా లోపలికి వెళ్లాడు.

అది
ఎవరు

మండు కుగ్గల వ్యక్తి..

అసలు మీరు ఎవరు? ఏం జరిగింది? చెప్పాడి గ్లాన్సో మంచినీళ్ళ అందిస్తూ అడిగాడు రుదు. ‘సార్! నా మేరు ఇచ్చ. నేను పోర్ట్‌లోను. ఇక్కడే, పెంచి ఇలా ప్రత్యేక సందర్భాలకు ఘనవర్జుకే, పూలదండలను రెడి చేసి డోర్ టూ డోర్ సస్క్యూ చేస్తుంటాను. నిన్న పోర్సోల్ని నాకు ఒక ఇర్కర్ వచ్చింది. ఇక్కడికి దగ్గరోనే ఓ ఇంట్లో అడవకు ఉంటున్న ఓ అమ్మాయి ఒక బోకే ఇర్కర్ చిచిది. తఱ్లో తెల్లవారుజామున 4 గంటలకు డోర్ డిలివరీ చేయమని చెప్పాడి. దీంతో ‘డిలివరీ మార్బుంగ్ 7 టు సైట్ 11 లోప్’ అని చెప్పాను. ‘అయితే, లేదు.. మార్బుంగ్ 4 గంటలకే బోకే కావాలి అంటూ ఆమె పడేపడే రిక్వెష్ణు చేయడంతో కాదనలేక సనే అనామున్ అంటూ శివ ఆగి పోయాడు. ‘ఆ తర్వాత..?’ ప్రథించాడు రుదు.

‘సార్!.. అమె చెప్పినట్టే, ఉదయం నాలుగు గంటల
ప్రాంతంలో అక్కడికి వెళ్లా, తలపు ఎంత కొట్టినా
మెడం తీయలేదు. ఫోన్‌లో తై వేశా. లిప్సీ చేయలేదు.
అనిలే చలికాలం. మంచుకరుస్తుంది. ఆక్కడ ఎక్కువ
సెప్పు ఉండడికపోయా. 15 నిమిషాలపాటు వెఱుట్టచేసి
వెనక్కి వస్తునట్టే ఒక కిటికీ కనిపించింది
సార్, లోపల ఎవరెనా ఉన్నారా?

అని చూడ్దామనుకొన్నా-
 మంచు కురవడంతో
 కిటికీ అద్దం
 బయట
 మొత్తం
 మనగ్గా

మారింది. లోపల ఏది కనపించటల్లేదు. దీంతో చెయ్యతో అడ్డాన్ని తుడిచా.. అప్పుడు.. అప్పుడు..’ వచ్చికించుతున్నాడు శిక. ‘ఆ.. అప్పుక? ?’ ఆత్మతగా అడ్గాడు రాచుసాపిమి. ‘అక్కడో యువతి నేలపై రక్కచు మడుగులో పడి ఉంది సార్’ భయపడుతూ చెప్పాడు శివ.

‘ఆ తర్వాత?’ అడిగాడు రథు. ‘అది చూడగానే, నాకు కాళ్లు, చేతులు వడికిపోయాయి సార్. నన్ను అక్కడ ఎవరైనా చూస్తే, నేనే చేశానని అనుకుంటారని భయుపడుతూ పరిగెత్తుకొచ్చా. అయితే, ఆ ఏది చివర్లో ఉన్న ఓ నీటిటీవి కెమెరాలో నేను పడ్డట్టు గమనించా. ఎలాగో ఈ కేసు ఇంప్రైస్‌ప్స్ నీ దగ్గరికి వస్తుంది. అందుకే, చేయని నేరానికి నన్ను ఎక్కడ హాంతకుడిగా అనుకోంటారేమోనని నేడే జరిగించంతా చెప్పుడానికి పేచున్న పరిగెత్తుకొచ్చా’ ఆగిపోయాడు ఇవ.

“సరే.. మండు నువ్వు కొన్ని స్త్రీమితపదు” అంటూ
శవకు ధైర్యం చెప్పిన రుదు.. ఎప్పరైనా ఫిర్యాదు
ఇచ్చారా? అంటూ కాన్నిస్తేబుల్ఫును అరా తీసాడు. లేదనో
చెప్పడంతో.. శవకు స్థేషన్లోనే ఉండుని చెప్పిన
రుదు.. తన సిబ్బందితో క్రైమ్ జరిగిన
ప్రాంతానికి వెళ్లాడు శివ చెప్పి

నట్టే తల్లుపులు వేసే
ఉన్నాయి. మెట్ల
దగ్గర ఘ్వషర్ బొక్క
పడి ఉంది.
డోర్ ఆటో
మెటీక్

లాక్ చేసి ఉండడంతో సిబ్బుంది సాయంతో తలవు లను బద్దలు కొట్టి లోపలికి వెళ్లాడు. ఇవ చెప్పినట్టే రక్త పుమడుగులో అమ్మాయి వాడి ఉంది. తెల్లవారుజామునే ప్రాణం పోయినట్టు అర్థమవుతున్నది. క్రైస్తు జరిగిన విధానాన్ని పరిశీలిస్తే హాత్మేని రుద్ర నిరాశఱక వచ్చాడు. పోరాన్నికి వాట్క క్రైస్తు స్వామీలో సాక్షాత్ కోసం ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టారు. ఇవ చెప్పిన కిటికీ తలవుల మూలిక ఉన్నాయి. భాయటినీసుచి కిటికీ గుండా చూస్తే, క్రైస్తు స్వాత్మకీయాగా కనిపిస్తుంది. వీధి చివర్లో సీసీటిటి పుట్టి తీసుకురమ్ముని ఓ కావిస్తోబుల్ను పురమాయించిన రుద్ర.. తిరిగి స్థేపనకు ప్రయాణమ య్యాడు. క్రైస్తు స్వాత్మకో ఒక విప్పయం లాజిక్క దూరంగా ఉపట్టు రుద్ర గుర్తించాడు. అదేదో తేల్పుకొం దామని తీర్మానించుకొన్నాడు. ఇంతలో స్థేపన రానే వచ్చింది.

కుర్చల్తో కూర్చున్న శివ దగ్గరికి వచ్చాడు రుద్ర.
‘సార్.. హంతుడు ఎవరు?’ భయంతో అగ్గించు శివ.
‘కానేపట్లో వాడెవడో ఇట్లే దీర్చికిపోతాడు’ నిశ్శయంగా
చెప్పాడు రుద్ర. గంట గిజిచింది. సీనిటీపే ప్రయోజని తన
క్యాబిన్లో ఒకటికి రెండుసార్లు పరిశీలించారు రుద్ర,
రామస్వామి. ఆ తర్వాత శివును లోపలికి రఘునాథు.
‘మిస్టర్ శివ! హత్య తెల్లవారుజామును 4 గంటల
ప్రాంతంలో జరిగినట్టు అర్థముతుంది. ఆ సమ
యంలో మీరు తప్ప ఇంకెవ్యూరూ ఆ ఇంచే పరిసరాల్లోకి
వెళ్లినట్టు స్టోల్యూలు లేవు. అందే..’ ఆగిపోయాడు రుద్ర.
‘అందే?.. నేనే ఆ హత్య చేసినట్లు సార్?..’ ఒకవేళ, నేనే
హత్య చేసినట్లుతే, సీప్సన్కి వచ్చి ఇవన్నీ ఎందుకు
చెప్పా? అయినా, అసలు హంతులును పట్టుకోవడం
చేతకాని మీరు.. మాలాంటి అమాయకులనే కదా
కేసులో ఇరికించేది ఉత్కోపంతో ఊగిపోయాడు శివ.
‘బాలో బాబూ.. కొంచెం ఉండు. నిన్ను ఇరికించాలన్న
సరదా ఇక్కడ ఎవ్వుకోలేదు’ కోపంగా అన్నాడు రామ
స్వామి. ‘బాబాయ్.. మీరు ఊకురోంది. జరిగిందేంలో
తత్తే చెప్పాడు. హంతుడినీ అతడే పట్టిస్తాడు’ అంటూ
చిన్నగా నప్పుతూ శివ వైపు తీక్షణంగా చూశాడు రుద్ర.
‘మిస్టర్ శివ. తెల్లవారుజామును 4 గంటలకు.. అది
మంచు కునే చలిలో ఆ అమృతాయి చనిపోయినట్టు
కిట్టికి అద్దంలో నుంచి చూసి కన్సఫ్ట్ చేసుకొన్నావా?
అదీ బయటి నుంచి మనస్గా ఉన్న అడ్డాన్ని తుడిచి
మరీ...’ సూటిగా అగ్గించాడు రుద్ర. ‘అప్పను’ అన్నాడు
శివ నిబ్బరంగా. అది విన్న రుద్ర వెంటనే.. ‘అరెస్ట
షిమ్మెంట్ ఇతను హంతుకుడు’ అని తేలేశాడు. ఎలా?

పునర్వ్యవస్థ 24వ పేజీలో

... ರಾಜ್ಯೋಖರ್ ಕಡವೆರ್ಗು